

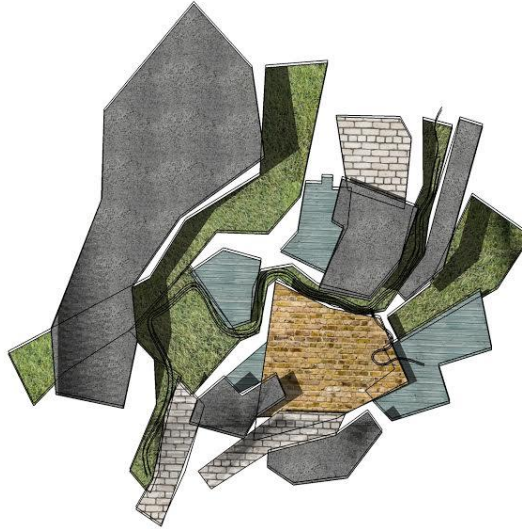
898990

Vilniaus miesto paviljono Architektūros festivalio Edinburge idėja

Vilnius 2015

Vilnius – daugialypis ir daugiasluoksnis. Kultūrinių įtakų gausa, skirtingi plėtros etapai sukūrė įvairovę, kuri sudaro dabartinį miesto veidą (1 schema).

1 schema. Miesto istoriniai sluoksniai

Istorija – šiandienos pagrindas. Ant jo miestas auga ir kinta, pildosi naujais elementais. Šiandien Vilniui svarbu augti viduje (*“Vilnius full of space”*), naujai pamatyti, permąstyti, pritaikyti tai, ką turime. Inovatyvūs, kontekstualūs architektūriniai-urbanistiniai sprendimai – raktas kuriant patrauklią aplinką vilniečiams bei miesto svečiams.

Paviljonas konstruojamas iš dviejų pagrindinių dalių (2 schema):

1. istorinį miesto kontekstą simbolizuojanti apačia – pagrindas;
2. naują architektūrą reprezentuojantis viršus – ekspozicijos erdvė.

2 schema. Idėjinė paviljono struktūra: viršus-apačia

1. Pagrindas – simboliniai Vilniaus sluoksniai. Linijinis sluoksnių išdėstymas perteikia laiko tėkmę, o medžiagiškumas – laikmečiui būdingus plėtros skirtumus. Eksponuojamos pagrindo medžiagos parodo mozaiką pramenančio Vilniaus plano kryptingą vystymąsi (*3 schema*):

1. *gamtinis karkasas (simbolinis pateikimas – veja)*
2. *sodybinis užstatymas centro prieigose (lentos)*
3. *perimetrinis centro užstatymas (molio plytos)*
4. *pramonės teritorijos tarp centro ir priemiesčių (silikatinės plytos)*
5. *monofunkciniai gyvenamieji priemiesčiai (betonas)*

3 schema. Istorinių sluoksnių paviljone išdėstymas

2. Ekspozicijos erdvė – inovacijų sluoksnis, apjungiantis šiuolaikinę ir ateities architektūrą. Ši dalis sudaryta iš trijų elementų: lankytojams pritaikytos erdvės, ją ribojančio lenkto paviršiaus, erdvėje išdėstytų eksponatų.

Erdvė – Vilniaus dabartis į kurią ir patenka paviljono lankytojai. Po kojomis lieka istoriniai miesto sluoksniai atskirti pusiau skaidriu paviršiumi.

Paviršius – iš smulkių elementų (*inovatyvių idėjų gausa*) sudaryta plokštuma, formuojanti paviljono grindis. Tai istorinius sluoksnius užklojantis šių laikų architektūros sluoksnis. Skaidrūs plokštumos elementai rodo ryšį tarp seno ir naujo.

Paviršiaus linkis rodo grįžtamąjį ryšį: miesto plėtra nėra vienakryptė, jau suformuotos struktūros iš naujo svarstomos, keičiamos, kuriami intarpai ar modifikuojamos ištisos teritorijos.

Grindims palaipsniui kylant paviršius pereina į stogą. Dabartis pereina į ateitį, rytojaus inovacijos plevena virš lankytojų.

Eksponatai – jungtys tarp vakar, šiandien, rytoj. Kuriami dviejų tipų ekspoziciniai elementai, tiesiogiai susieti su po jais esančiais istoriniais sluoksniais:

1. *inovatyvi architektūra (pateikiami maketai su papildančia tekstine-vaizdine informacija) istoriniame kontekste – sujungia istorinius sluoksnius su juose atsiradusiais šiuolaikiniais objektais*

2. *konceptinės ateities perspektyvos, esamų istorinių sluoksnių problematikos teoriniai sprendimai (pateikiamos mokslinių tyrimų, straipsnių, studentų darbų išvados su papildoma vaizdine medžiaga) – sujungia numatomas ateities inovacijas su esama situacija*

Pirmo tipo eksponatai – architektūrinės realizacijos:

1. Vilniaus Universiteto biblioteka (*R.Paleko ARCH studija*)
2. gyvenamojo namo Žvėryne rekonstrukcija ir išplėtimas (*G. Natkevičius ir partneriai*)
3. "Pirklių klubo" pastato rekonstrukcija ir išplėtimas (*A.Trimonis, T.Kavaliauskas*)
4. Baltic Hearts verslo centras (*Ambraso architektų biuras*)
5. LR prokuratūrų pastatas (*K. Lupeikis*)

Antro tipo eksponatai – teoriniai sprendimai:

1. Neries pakrančių integracija į centrinės miesto dalies urbanistinę struktūrą
2. Kolektyvinių sodų atgaivinimas (*Pupa*)
3. Vilnelės pakrančių sutvarkymo architektūrinės kūrybinės dirbtuvės
4. Post-industrinis scenarijų mežginys prie Vilniaus senamiesčio
5. Monofunkcinių gyvenamųjų rajonų lokalių centrų kūrimas

Eksponatai gali kisti.

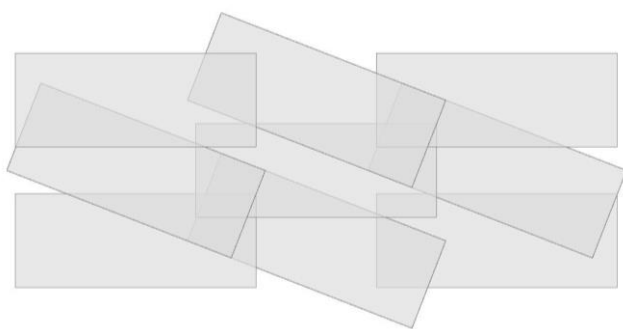
Siekiat išryškinti eksponatus vakaro-nakties metu jiems skirtuose elementuose įrengiamas apšvietimas.

Realizacija

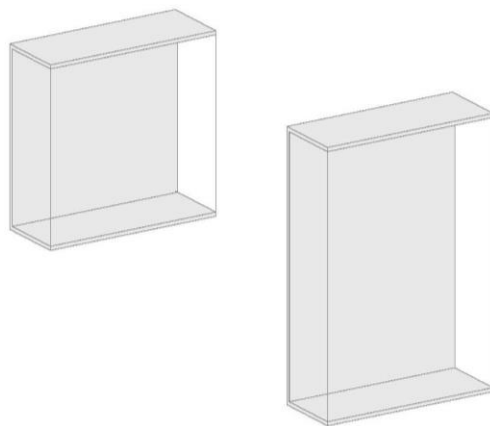
Medžiagos

Pagrindas. Simboliniams istoriniams sluoksniams formuoti naudojamos originalios iš Vilniaus atvežtos medžiagos. Siekiama išlaikyti autentiškumą.

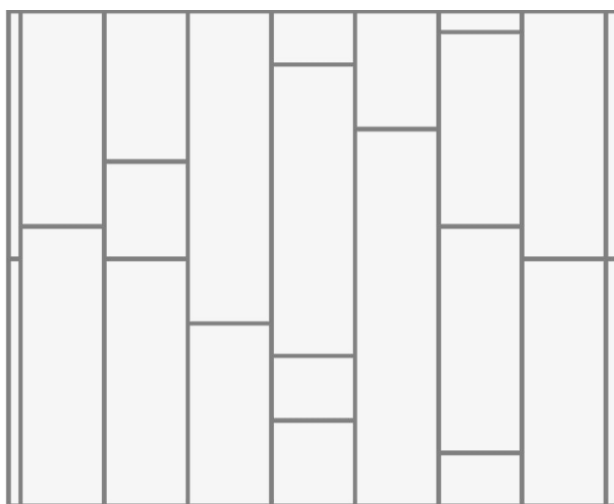
Ekspozicijų erdvė. Lenktas grindų–stogo paviršius montuojamas iš vienodų išmatavimų (1x35x90cm) matinių ir skaidrių plastiko lakštų (4 schema). Ekspонатai talpinami pusiau skaidriose dėžėse (17,5x45x45 ir 17,5x45x67,5cm). Naudojamos medžiagos – metalas ir plastikas (5 schema).

4 schema. Paviršiaus elementų rašto fragmentas

5 schema. Dėžutės eksponatams

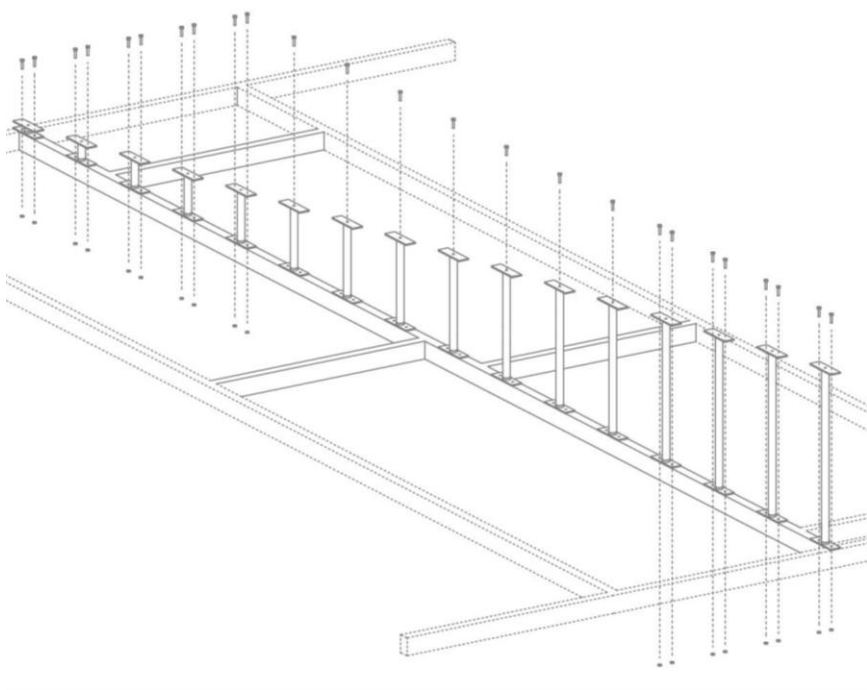
Konstrukcija

Paviljonas surenkamas ant metalinio (5x4,00x4,95cm) rėmo (6 schema). Kuris dengiamas metalo plokštėmis, palaikančiomis virš rėmo klojamus medžiagų sluoksnius.

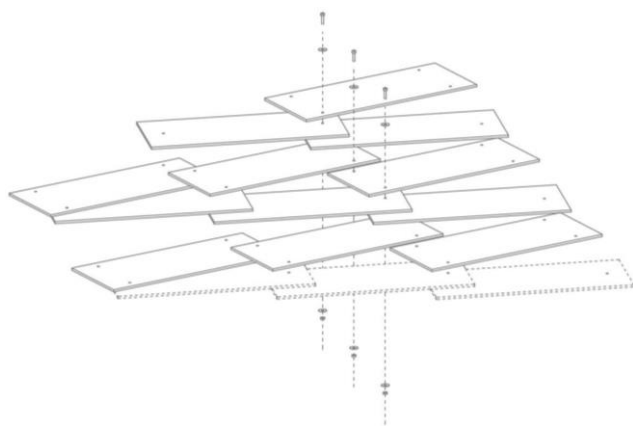
6 schema. Metalinio pagrindo karkaso planas

Naudojami trijų pagrindinių tipų jungiamieji elementai:

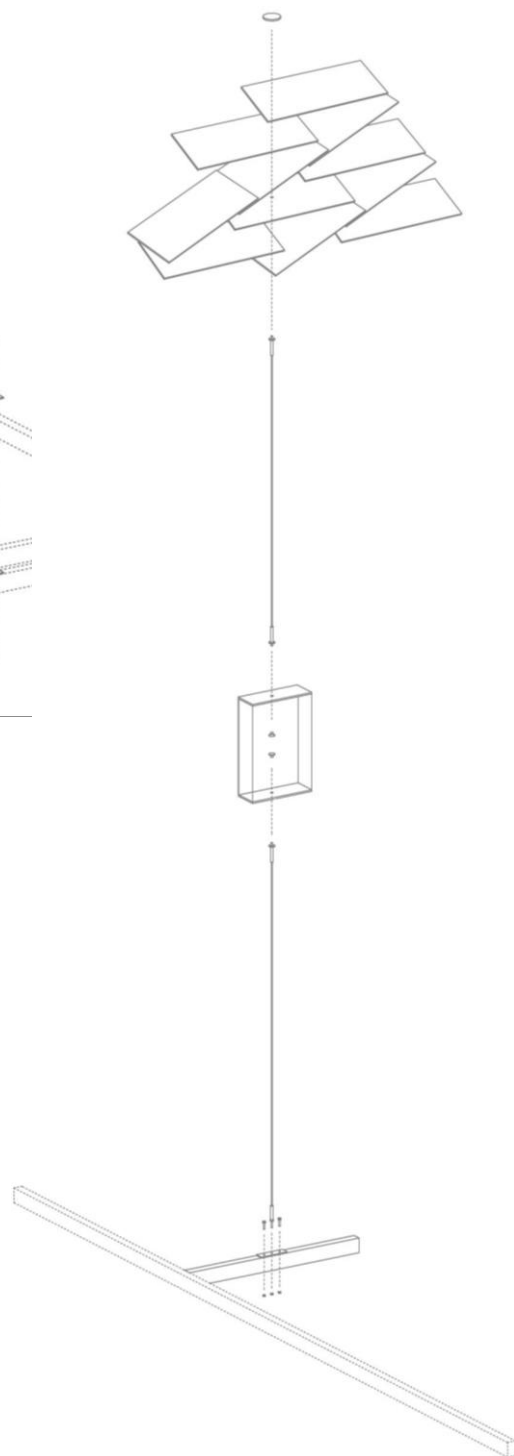
1. metalinės reguliuojamo aukščio atramos grindų plokštumai tvirtinti (jungiamos su pagrindo rėmu) (7 schema)
2. trosai stogui įtempti bei eksponatams laikyti (tvirtinami prie pagrindo rėmo) (8 schema).
3. varžtai ekspozicijų erdvę formuojančio paviršiaus elementams tarpusavyje sujungti (9 schema).

7 schema. Rėmo fragmentas su grindų atramomis

9 schema. Plastikinių element jungimo schema

8 schema. Trosų tvirtinimo schema

Veikimas

Ekspонатams skirtose talpyklose išdėstomi apšvietimo elementai (lemputės). Numatomas elektros privedimas iš apačios palei trosus.

Siekiat užtikrinti tvarką ir paviljono priežiūrą numatoma viena darbo vieta.